

TRASIGA CISTERNER

Herre jag tror, Herre, jag tror
Allting är möjligt, Herre, jag tror.

² Låt oss förbli stående bara ett ögonblick och böja våra huvuden! Herre Jesus, vi försöker på vårt ödmjuka sätt att tala om för Dig att vi tror, genom att sjunga det här. Och vi ber, Herre, att nu, att Du ska fortsätta att bryta Livets Bröd åt oss och ge oss det, som vi har behov av, ur Ditt Ord. För vi ber om det i Jesu Namn. Amen.

³ Var så goda och sitt! Jag är ganska säker på att om vi skulle, om jag skulle säga det alltillräckliga ordet "amen" nu, skulle Guds majestätiska välsignelser ändå vila över de här åhörarna.

⁴ Jag har suttit i förmiddag och lyssnat noga till mötet, njutit av vittnesbörden, de olika sätt var och en har att uttrycka sig. Och att få höra nykomlingarna, baptistbrodern här, som kom för att be om ursäkt för att han tänkt litet fel. Så jag — jag sätter förvisso värde på människan, någon som kan vara så pass mänsklig, eller — eller så pass gentleman också, om han tror han har begått ett misstag. Han bad inte precis mig om ursäkt, det var inte mig han bad om ursäkt, det var Gud. Så jag — jag sätter värde på det, ser Ni. Gud välsigne vår broder, och hans evangelistbroder.

⁵ Oj, den där baptisten, Ni vet, jag brukade tillhöra baptistförsamlingen själv. Jag var medlem i Missionary Baptist Church. Då jag kom ibland människorna, jag vet hur man känner sig. Jag kände mig på samma sätt, bara full av någonting, som jag — jag inte kände till.

⁶ Jag minns min första erfarenhet av att möta en pingstvän, det var i Dowagiac, Michigan. . . Förlåt mig, jag hade varit i Dowagiac på en fisketur och kom ner från Dowagiac ner till Indiana. Och så såg jag namnen "Jesus" på alla bilarna osv. och jag lyssnade på deras möten den dagen. Och nästa dag bad de mig komma till plattformen, för att säga några ord, och det gjorde jag. Och jag. . . De frågade mig vilken församling jag tillhörde och jag sa till dem, att jag var baptist.

⁷ Och den kvällen hade de en gammal, färgad man, som skulle predika och han måste ha varit långt upp i åttioåren och han kom ut på plattformen. Den gamle mannen, de måste nästan leda honom ut. Han var, hade en av de där långa predikantrockarna på sig, sammetskrage och bara en liten kant av vitt pälshår runt sidan. Och jag tänkte: "Alla de här männen här och teologer, stora män, hur kan de låta det här mötet ges till en sådan där man? Nä, den gamle mannen borde vara i en stol någonstans, sitta ner."

⁸ De hade predikat den dagen om vad Jesus hade gjort här på jorden. Och, men han kom, tog sin text, jag tror det var från Job . . . :7, 20. Jag är inte säker på, att det är Skriftstället. Emellertid är det här citatet, eller en del av det: "Var var Du, då jag lade världens grund, då morgonstjärnorna sjöng tillsammans och Guds söner ropade av glädje?" Och han talade om det, som pågick i Himmelen, medan de hade talat om det, som pågick på jorden.

⁹ Och någonstans, efter ungefär fem minuter efter att han hade börjat tala, träffade Herrens Ande honom och han hoppade långt upp på golvet och slog ihop sina klackar. Oj, där var så mycket plats, det var nästan hälften av den här plattformen och han gick ner från den, sa: "Ni har bara inte tillräckligt med plats här uppe för mig att predika."

¹⁰ Nåväl, jag var omkring tjugo år gammal då. Jag tänkte: "Om — om det där gör så där för den där gamle mannen, vad skulle det då göra för mig?" Så förstår Ni?

¹¹ För att hålla allting så välordnat för våra nya bröder, att vi förvisso välkomnar dem i vår gemenskap. Jag förstår, jag tror de hade nämnt någonting om, att en präst skulle sitta här, tror jag, naturligtvis, eftersom jag är irländare, är min familj katoliker. Och så var det ett par till, baptister och en del olika. Ni kan ha blivit litet förvirrade för en stund sedan. Jag märkte, att ingen av bröderna talade om det men jag tänkte jag skulle försöka reda ut det. Då broder Shakarian . . . Efter att den fine talaren här blev så fylld av glädje, för att han visste att Herrens Tillkommelse var så nära förestående, talade han på ett okänt tungomål till oss. Och vi har uttydare, som ger oss tydningen. Liksom Skriften säger: "Om där inte finns någon uttydare, låt dem då tiga." Men om — om de talar i tungor och sedan uttyder det, blir det profetia. Så den lilla förvirringen med — med två av dem på samma gång. Nu var det inte alls förvirrande, ser Ni, för den ene av dem gav uttydningen, den andre profeterade. Förstår Ni? Så det där är . . .

¹² Jag tänkte jag skulle låta våra bröder förstå, om de inte förstod, för den ene av dem gav en korrekt . . . Märkte Ni tidsbegränsningarna för var och en? Och den andre var bara så fylld, själv, att Guds Ande profeterade genom den ene, då han uttydde gav den andre uttydningen. Så att det skulle vara klart, att man . . . vi inte är . . . Ibland, för det naturliga sinnet . . . Precis liksom vår käre broder, som bad om ursäkt i förmiddag. Det är litet förvirrande för den person, som inte förstår. Men för dem, som är med, veteranerna i det fältslag vi är i, å, vi förstår det där, vad de där sakerna är. Så jag bara tänkte jag skulle säga någonting om det, om det var all right.

¹³ Jag — jag vet nu, att det här inte är platsen att säga det här. Men eftersom alla har berättat små saker, jag . . . Ni vet,

den där mannen sa, den gamle färgade mannen sa: "Ni har inte plats nog för mig att predika." Ni har inte *tid* nog för mig att predika. [Församlingen applåderar. — Utg.] Ganska långgrandig.

¹⁴ En man sa en dag, han sa: "En predikant kom upp, han hade varit pastor i församlingen i tjugo år. Och han predikade alltid bara exakt trettio minuter varenda söndag förmiddag i sin församling." Och han sa: "Den här söndag förmiddagen predikade han tre timmar."

¹⁵ Och så kallade diakonrådet in honom och sa: "Pastorn, vi sätter verkligen värde på Dig." De sa: "Vi vet alltid, att — att Du står för Bibeln och Dess rättigheter." Och så sa de: "Och Du tillrättavisar oss alltid, så vi kan vara, känna oss fläckfria och rena inför Gud. Och vi sätter verkligen värde på Dig och vi tror Du är Guds tjänare. Och vi satte verkligen värde på det där budskapet i förmiddag. Men," sa de, "det är bara en sak vi vill fråga Dig om." De sa: "Vi har tagit tid på Dig, som diakonråd," De sa: "Varenda söndag förmiddag håller Du på exakt trettio minuter och idag höll Du på tre timmar." De sa: "Kom nu ihåg, att vi sätter värde på varenda bit av det. Det var all right." Fick den gamle mannen att må bra, Ni vet.

¹⁶ Han sa: "Nåväl, bröder, jag ska tala om för Er hur det är." Han sa: "Varenda förmiddag, då jag går till. . . jag kallas till predikstolen," sa han, "stoppar jag en av de där små halskaramellerna i munnen," sa han, "och jag bara suger på den." Och han sa: "Då halskaramellen är slut," sa han, "det tar bara trettio minuter," och, sa han, "då slutar jag predika." Han sa: "Ni vet, den här förmiddagen tyckte jag att jag var litet över tiden. Jag spottade ut den, jag hade en knapp i munnen." [Församlingen skrattar. — Utg.]

¹⁷ Jag tänker inte stoppa in någonting, så vi hoppas vi inte får några knappar i fickan. Men vi är. . . Jag hoppas det där inte lät vanhelgande här. Men jag bara. . . Som Ni vet, har till och med Gud sinne för humor, Ni vet.

¹⁸ Så vi är mycket tacksamma att få vara här och ha den här tiden av gemenskap och — och med den här stora förmånen att få bryta Livets Bröd ännu en gång på mitt eget enkla lilla sätt. Jag vet, som teologer, som den där mannen, som talade här igår kväll från England, å, jag avskyr att komma upp efter en sådan person, med min folkskole-utbildning. Men jag hoppas, att Gud ska tolka meningen i mitt hjärta för Er. Förstår Ni? Om inte mina ord är rätta, litar jag på att — att mina intentioner är det.

¹⁹ Låt oss nu läsa i Skriften! Många av Er tycker om att följa med. Och i förmiddag ska jag läsa, bara några ögonblick, från profeten Jeremias' Bok, 2:a kapitlet, och jag tänker börja med 1:a versen.

Dessutom kom Herrens ord till mig och sade:

Gå och ropa i Jerusalems öron och säg: Så säger Herren: Jag kommer ihåg dig, din ungdoms vänlighet och din brudtids kärlek, då du följde mig i öknen och i det land, som inte var besått.

Israel var heligt för HERREN och förstlingen av hans skörd; alla som förtär honom ska . . . och förbryter sig, det onda ska komma över dem, säger HERREN.

Hör HERRENS ord, o Jakobs hus och alla Israels hus' familjer:

Så säger HERREN: Vad orätt har era fäder funnit hos mig, då de har gått långt bort ifrån mig och följt efter fåfänglighet och blivit fåfänga?

Inte heller sa de: Var är HERREN som förde oss upp, ut ur Egyptens land och ledde oss genom öknen, genom ett land av öken och avgrunder, genom torkans och dödsskuggornas land, genom det land, som ingen människa färdades och . . . ingen människa bor.

Och jag förde er in i ett ymnigt land, för att ni skulle få äta dess frukt och dess goda; men då ni kom in, förorenade ni mitt land och gjorde min arvedel till en styggelse.

Och prästerna sa inte: Var är HERREN? Och lagens handhavare kände mig inte, och pastorererna avföll också från mig och profeterna profeterade i Baals namn och följde efter saker, som inte hjälper.

Därför ska jag . . . gå till rätta med er, säger HERREN, och med era barn och era barns barn ska jag gå till rätta.

För . . . över detta Kittims land och se efter och i Kedar och betänk detta noga och se efter om det finns någonting sådant där!

Har en nation bytt bort sina gudar, vilka . . . inte är gudar? Men mitt folk har bytt bort sin härlighet mot det, som inte hjälper.

Häpna, o himlar, över detta och var fruktansvärt rädda, . . . mycket tröstlösa, säger HERREN.

För mitt folk har begått två onda ting, de har övergett mig, de levande vattnens källa, och har huggit ut cisterner åt sig, trasiga cisterner, som inte kan hålla vatten.

²⁰ Må Herren lägga Sina välsignelser till läsningen av Hans Ord! Och jag skulle vilja ta en text ur det där, som *Trasiga cisterner*.

²¹ Då, vid läsningen av det här Skriftstället i förmiddag, då nu hela Skriften är given genom inspiration. Och vi kommer till Herrens Hus för tillrättavisning och för förståelse. Och ibland, då vi ser någon liten sak i vägen.

²² Liksom den här militären, för en stund sedan, talade till oss och sa, att en del speciella saker, som kanske eventuellt att man i något annat land har en viss missil, eller — eller någonting i den stilen, och vi måste finna någonting, som motverkar detta i — i en militär strategi.

²³ Nåväl, samma sak gäller en församling, ett pastorat där en man predikar, eller om han är evangelist på fältet. Då han ser uppror och någonting, som just håller på att komma igång, i sin ringa begynnelse eller vad det än är, det är den mannen, om han är en Guds tjänare, som stänger ut det där så långt från människornas sinnen, att de kommer att hålla sig borta ifrån det. Och vi vill inte att det där ska ske, att vi kommer till sådana ställen.

²⁴ Under den här Jeremias tid nu, hans profetia, hade det gått ungefär sextio år sedan Jesaja — Jesajas död. Och de hade varit utan huvudprofet i omkring sextio år. Där fanns Habackuk och några av de mindre småprofeterna, men Jesaja var den siste huvudprofeten. Och folket hade, under den här tiden, inte haft någon, som kallade ut dem. De hade drivit iväg. Fastän de var Guds folk, hade de drivit in i det här tillståndet nu, som — som vi finner dem i, då Jeremia kom för att profetera för dem. Och Jeremia var också . . . Han profeterade före fångenskapen och han gick också i fångenskap tillsammans med dem.

²⁵ Och sedan, naturligtvis, efterträdde Daniel Jeremia. Och Daniel sa, att han hade fått förståelse, genom Skriften, om de sjuttio år, som de skulle vara där.

²⁶ Naturligtvis fanns det en profet till ibland dem, som ville göra det här oket, som han la på sin hals, att det skulle vara någonting litet, att: ”Inom två år, ja, då skulle Gud föra dem allesammans tillbaka.”, men Jeremia visste något annat. Och vi vet, vad som hände profeten, som profeterade fel, han dog samma år. Så Gud ville inte låta honom stå kvar.

²⁷ Och nu lägger vi också märke till folkets tillstånd på den tiden. Nu vill jag inte, att Ni ska missförstå mig (jag — jag siktar inte) ifråga om vad jag tänker säga här, några Skriftställen och små anteckningar.

²⁸ Brukade vara så, att jag inte behövde skriva ner mina Skriftställen och sådant. Men sedan jag passerade tjugofem för andra gången, tja, jag — jag minns inte som jag brukade, så jag skriver ner ett Skriftställe och vet, genom detta, vart jag är på väg. Och sedan så mycket tid att be för de sjuka osv. och ute och borta, jag har inte tid att verkligen studera som jag borde göra.

²⁹ Men den här tidens mäktige profet, nu, var Jeremia och han var någonting liknande som Amos och många av de andra profeterna, som uppstod. Han blev rörd, då han såg nationens tillstånd. Nu fanns det ställen . . .

³⁰ Ibland, då man talar om en nation, kan det tänkas att det syftar på en — en särskild grupp. Det är inte så. Det är den övergripande bilden av nationen. Och vi finner idag ett — ett mycket jämförbart tillstånd idag med hur det var på Jeremias tid, att nationen själv, helt och hållet, har gått in i mer eller mindre avgudadyrkan, liksom, skulle jag säga, kommit bort ifrån Gud. Och att den har gjort det, det har varit predikstolens svaghet. För om predikstolen skulle ha förblivit uppriktig och med Guds Ord, skulle Gud vara i varenda församling liksom Han verkar ibland oss här. Men de har letts bort ifrån det där. Och det är den saken, som jag — jag vill tala om i förmiddag. Och nu finner vi, att det där är absolut sant i varenda tidsålder.

³¹ Jag tror det var Amos, eftersom jag hänvisade till honom för en tid sedan, att han sa, att han ”inte var profet, inte heller en profets son”. Men, han sa: ”Då lejonet ryter, vem kan då annat än frukta?”

³² Och om någonsin har hört ett riktigt lejon ryta i vildmarken, de här man hör i burarna häromkring är bara jamanden. Men då ett ryter i vildmarken, aktar allting sig. Jag har legat i djungeln på jakt efter dem. Och han är vilddjurens konung och, då det där lejonet ryter, slutar till och med skalbaggarna att väsnas, allting gör det. Schakalerna och — och hyenorna skriker, och de andra djuren, och skriandet av babianer och apor, skalbaggar, man kan knappt höra sig själv tänka, men låt ett lejon ryta på avstånd, så kommer varenda skalbagge att sluta väsnas. Ser Ni, allting fruktar honom. Ändå finns det mycket, som kan döda honom, men han är erkänd som konungen bland vilddjuren.

³³ Han sa: ”Då lejonet ryter, vem kan annat än frukta?” Han sa: ”Då Gud har talat, vem kan annat än profetera?”

³⁴ Och det är, tror jag, det tillstånd, som åter antar den utmaningen idag. Gud har talat. Förstår Ni? Och vi ser handskriften på väggen, så det är väldigt lätt att profetera och se, att vi är vid ändens tid.

³⁵ Och vi ser Gud, från varenda del av trossamfunden, hela vägen från katolicismen genom alla de protestantiska kyrkorna, buddhas och vad mer, från Indien och vad som helst mer. Han kallar ihop Sitt folk, samlar ihop dem. Och jag är — jag är mycket lycklig för det, att få se den här dagen komma. Vi . . . Det är — det är en stor dag, en av de största förmånerna.

³⁶ Så att, om jag hade, om jag hade vetat, att innan det fanns någon värld, då vi var själar, en del av Gud, att vi är det,

för vi var hos Honom innan världens grunder lades. För det finns bara en enda form av Evtigt Liv, och det är Gud. Och vi var en del av Honom. Vi var inte så mycket att vi kunde veta och — och kunde tänka och hade en varelse, men vi fanns i Hans tankar på vad vi var innan världens grund lades. För vi är en del av Honom, liksom min son är en del av mig och jag är en del av min far osv. Vi är Guds söner och döttrar genom Hans förutvetande.

³⁷ Och då fordom, om jag kunde ha vetat, liksom jag vet nu, och kunde ha sett ut över hela tidsrymden och Han hade sagt till mig: ”I vilken tid vill Du leva?” Jag skulle ha sagt den här tiden just nu, precis i världshistoriens avslutnings aftontid och annalkandet av Guds Rikes grundande på jorden. Jag tycker det är den härligaste tiden av alla tidsåldrar, det är just nu.

³⁸ Vi finner här, att Israel anklagas av profeten, då Gud hade ordinerat honom och sänt ut honom. De anklagades för två huvudsynder. Och vi vill tala om de här två sakerna, som de hade gjort. Och därigenom vill vi dra fördel av det. Nu hade de vänt sig från Gud, det levande vattnets Källa, och huggit ut cisterner åt sig. De hade vänt sig ifrån det, som Gud hade gett dem, och huggit sig någonting, som de hade gjort själva. Och de här cisternerna, lägg märke till det, han hade, de hade spruckit och de läckte.

³⁹ Nu kan inte en sprucken cistern hålla vatten. Det kommer att läcka ut. Jag uppfostrades på en bondgård och jag vet, vad en gammal cistern är och svårigheten vi har med den.

⁴⁰ Och den här läckande cisternen är en — en mycket fin bild, tycker jag, på den här tiden, så att då (vårt) allt, som vi har försökt att göra, för att få människorna tillsammans, samla ihop människor, ena församlingar, det har alltid blivit till i de intellektuella försökens värld. Vi har försökt att få alla metodister att bli baptister, och tvärtom, och de olika samfundet. Och det var inte Guds program till att börja med.

⁴¹ Gud har bara en enda mötesplats. Han sa där borta i Andra Mosebok, att: ”Jag har utvalt platsen att sätta Mitt Namn på och det är den enda plats, där jag kommer att möta människorna.” Och Han hade utvalt en plats att sätta Sitt Namn på. Och där Han satte Sitt Namn, det var där Han mötte Israel. Han har en plats, där Han möter Sin församling idag och han valde det Namnet och det Namnet är Jesus Kristus. Och det är där Han möter den sanne troende, då han är i Jesus Kristus. Det var där Gud valde att sätta Sitt Namn.

Man säger: ”Guds Namn?”

⁴² Han sa: ”Jag kom i min Faders Namn.” Så det var där, Gud satte Sitt Namn, det var i Kristus. Och i Kristus, det är där vi alla kan mötas under det utgjutna Blodet och där ha verklig, sann gemenskap.

⁴³ Gud gjorde upp Sitt program i begynnelsen, i Edens Lustgård, som var den plats, där Han skulle möta människan, och det var inte på intellektuella förståelser, om det hade varit det, var Eva exakt i linje med Hans program. Men vi vet, att hon accepterade Satans intellektuella föreställning: "Säkert kommer Gud inte att" men Gud sa, att Han skulle! Och så utvalde Han då återlösningsplatsen och den var genom Blodet och inte genom intellektuell föreställning.

⁴⁴ Så vi slår bara i luften men det är bara den mänskliga naturen, att — att folk ska försöka att — att göra det. Om vi hade tid, kunde vi plocka sönder det i många bitar, men jag vill inte trycka på den knappen. Så vi ska bara försöka att göra det så enkelt som möjligt: "läckande cisterner". Och vi finner, att det har — det har absolut hänt igen, det är en exakt bild av vår tidsålder, som vi lever i, av alla våra försök.

⁴⁵ Och ingen bristande respekt för någon Guds tjänares insats, som bara nämner Jesu Kristi Namn. Han borde äras för att bara nämna Hans Namn i vördnad och respekt. Och de stora evangelistiska system, som har gått över jorden osv. på den här sista tiden, jag tror inte vi ändå kommer att kunna få folk i ett hjärta, förrän vi får dem under Jesu Kristi Blod. Det är den enda plats, där vi någonsin kommer att vara säkra.

⁴⁶ Någon ringde mig för inte så länge sedan från uppe i öster och sa: "Broder Branham, jag hör, att Du har flyttat ut till — till Arizona, och Du bildade en — ett ställe där, där det finns säkerhet." Och Ni vet, hur Budskapet kom, och Herren sa till mig, vad som skulle ske i Alaska och hur det skulle bli ner genom Kalifornien, och det har varit precis så. De sa: "Om nu det där skakar, och allting, var är säkerhetszonen?"

⁴⁷ Jag sa: "Det finns en enda säkerhetszon, som jag vet om. Den är i Kristus. För de, som är i Kristus, kommer att . . ." Det är den enda jag känner till.

⁴⁸ Nu kallades Jeremia också för "den gråtande profeten". Och därför, tror jag, det som fick den här profeten att gråta — gråta, rättare sagt, det var för att han var profet (och Herrens Ord kommer till sådana) och han såg människorna vandra efter sina traditioner och tycka att de var all right, och inget sätt att omvända dem.

⁴⁹ För de var på väg raka vägen i fångenskap, för vi vet, att man får skörda vad man sår, vem man än är, vad man är. Och vi, som nation, har skördat . . . eller sätt, rättare sagt, och vi måste skörda. Jag talar i morgon, om Herren vill, på eftermiddagen, om *Födslösmärtor*, och jag — och jag berör detta däri, att vi inte kan komma undan med ingenting. Vi måste skörda, vad vi sår.

⁵⁰ Och om Gud skulle låta oss komma undan med vår förvrängning av Kristendomen idag och att få folk att avfalla

in i de här sakerna, som är så kallad Kristendom, som broder Moore en gång sa: ”skulle Han vara moraliskt skyldig att låta Sodom och Gomorra uppstå och be om ursäkt för att Han brände upp dem.” Det där är riktigt, för Gud är fortfarande rättfärdig. Och där orättfärdigheten har kommit in, det är – det är passande för Hans helighet och Hans Ord, att Han låter folk skörda, det de sår, och vi kommer att få göra det.

⁵¹ Lägg nu märke till, att de hade lämnat Honom, de levande vattnens Källa, och huggit ut cisterner åt sig!

⁵² Nu kunde det ju finnas någon här, som inte skulle förstå, vad en cistern är. En cistern är en människo-gjord tank, som försöker ta en källas plats. Det är någonting, som någon grävde. Och hur många vet, vad en cistern är? Fint. All right, en massa folk från landet här i förmiddag. Så de... Jag kommer ihåg den gamla cisternen på platsen, hur den såg ut, och jag var alltid rädd för att dricka från den saken. Det var en – en människo-gjord tank. Och den kan aldrig vara pålitlig. Man kan inte lita på en cistern.

⁵³ Vad som helst, som människan gör, är nu vanligen inte så bra. Men precis liksom Herren satte in tiden i – i – i sin krets och jorden roterar, vartenda år, varenda gång går den över, varenda dag, varenda timme, och solen går ner, och det slår aldrig fel. Men de allra bästa klockorna, som vi kan få, slår fel många minuter på en månads tid, utan tvivel. Men, ser Ni, allting Gud gör är fullkomligt och vad människan gör är ofullkomligt. Så varför acceptera det, som människan gör, då man kan få det fullkomliga?

⁵⁴ Jag har alltid sagt det om oss pingst-folk. Ser Ni, vi vet, och vi är inte – vi är inte ur Guds beordrade kurs, det tror vi inte, men vi vet också, att ibland oss har vi människor, som försöker efterapa den andre. Det är bara mänskligt. De försöker göra det. De gjorde det i Bibeln: ”Den ene: ’Jag håller mig till Paulus’, ’Jag håller mig till Silas’,” osv. Men de, de försökte efterapa, vad någon annan gjorde eller håller på att göra.

⁵⁵ Men varför skulle man ta emot en falsk efterapning, då himlen är full av det äkta, då ”löftet är till Er och till Era barn”? Varför skulle vi ta emot någonting, som är annorlunda? Varför skulle vi ta emot en trosbekännelse eller en lärosats, då Bibeln är Guds oförfalskade Ord? Varför skulle vi försöka, att lägga till eller dra ifrån, då Herren Jesus sa i Uppenbarelseboken 22:18: ”Vem som helst, som tar bort ett enda Ord ur Den eller lägger till ett enda ord till Den, hans del ska tas bort ifrån Livets Bok.”?

⁵⁶ Då Gud först satte den mänskliga rasen på jorden, sa Han till dem, att de lever genom Hans Ord. Nu är Guds Ord som en kedja, man förflyttar sig över helvetet med Det, och dess kedja

är bara så stark som dess svagaste länk, och Gud vill, att vi ska hålla vartenda Ord av Det. Det där var nu det första i Bibeln, att bara bryta ett enda Ord kastade den mänskliga rasen in i ett dödens mörker.

⁵⁷ Jesus kom i mitten av Bibeln och Han sa att: "Människan ska inte leva av bröd allena utan av vartenda Ord." Inte bara en del av Orden eller nittionio av hundra, utan vartenda Ord, precis som Eva och Adam skulle.

⁵⁸ Och i slutet av Bibeln, Uppenbarelseboken 22:18, sa Han det där: "Vem som helst, som tar bort ett enda Ord ur Det här eller lägger till ett enda ord till Det!"

⁵⁹ Så varför måste vi spruta in någons idéer om saker Hit, då det här är Guds egen Idé om det? Vi vill ta det Han sa. Och det är också skrivet: "Låt varenda människas ord vara en lögn och Mina vara Sanningen!"

⁶⁰ Det var det, det var fråga om med den här profeten. På Jeremias' tid, var han profet, han hade Herrens Ord. Och den här mannen försökte spruta in någonting i Det, då kan det inte vara tillförlitligt. Och jag liknar nu de här behållarna vid de här systemen, som vi har försökt ta emot, och låta dem ta det ursprungliga Gudsordets plats.

⁶¹ För ingenting kan ta Dess plats. Det är Gud. "I begynnelsen var Ordet och Ordet var hos Gud och Ordet var Gud. Och Ordet blev kött och bodde ibland oss." Och Hebreerbrevet 13:8 säger: "Han är densamme igår, idag och i evighet." Hur kan vi radera bort ifrån det där? Det måste vara Sanningen. Han förblir densamme. Han är densamme i varenda princip.

⁶² Det är orsaken till att Ni trivs med Den, Ni baptister och metodister och katoliker och presbyterianer osv., trivs med den där Närvaron. Någonstans, inne i Er, har Ni tagit emot Gud. Kanske någon gång på ett intellektuellt sätt, kanske Du har känt Guds Kraft och Du är en Guds tjänare, men då Du verkligen kan komma in i Gud och se var Din plats i Honom är, som en Guds son eller dotter, det är det, som ger Dig den där mäktiga spänningen, som Gud menade, att Du skulle ha.

⁶³ Nu lägger vi märke till i Markus Evangelium, 16:e kapitlet, att Jesus inte sa: "Gå ut i hela världen och — och — och undervisa!" Han sa: "Gå och predika Evangeliet!" Predika Evangeliet är att demonstrera Den Helige Andes Kraft! "Gå ut i hela världen och demonstrera Den Helige Andes Kraft!"

⁶⁴ Då jag talade med en broder, en av sponsorerna på . . . mitt möte i Indien, där i Bombay, nere i Sydafrika och olika ställen, där missionärerna hade undervisat i Det som ett ord eller som en intellektuell föreställning. Men en dag i mötesserien, då Den Helige Ande själv kom ner och frälste trettiotusen ovetande infödingar vid en enda inbjudan till altaret och just på marken,

där de stod. Det stod kvinnor där, som hade varit nästan lika nakna, som de var, då de kom till världen, och samma minut, som de räckte upp sina händer för att ta emot Kristus. . .

⁶⁵ Och Den Helige Ande föll över platsen och helade tjugofem tusen människor på en gång, upp från rullstolar, tältsängar och bårar. Stadens borgmästare lät mig, nästa dag, betrakta de där billasterna, då de gick nedför gatan.

⁶⁶ De där kvinnorna, stod där nakna och visste inte, att de var nakna. Men så fort Den Helige Ande kom över dem, korsade de sina armar för att gå bort från sina mäns närhet.

⁶⁷ Och jag förundrar mig över, hur vi i Amerika kallar oss en kristen nation, och i Guds närvaro, och vartenda år tar vi, våra kvinnor, av oss mer. Och man borde ju sätta på sig mer. Och ju mer av Kristus man tar på sig, desto mer medveten blir man om sitt eget tillstånd. Ibland, då jag ser hur människor bär sig åt på gatan, undrar jag om det är precis exakt rätt ställt mentalt. Ser ut som om de inte inser, att då de gör så där, det som de gör, gör de sig själva till ett lockbete för djävulen och för att skicka själar till helvetet. Det är riktigt. Men världen är i förruttelse, liksom den var på Jeremias' tid.

⁶⁸ Tillbaka till cisternen nu. Den här cisternen kan nu inte vara tillförlitlig, för den kan inte fylla på sig själv. Och den måste vara hänvisad till att de lokala regnen fyller på den, de lokala regnen eller de lokala väckelserna, att ha en liten väckelse *här* och en liten väckelse *där* borta, eller så, för att få den fylld. Så den kan inte vara tillförlitlig. Den kan inte fylla på sig själv. Den är bristfällig i sig själv. Den kan inte göra det. Och den måste vara beroende av regnen, för att fylla på den.

⁶⁹ Låt oss så lägga märke till varifrån den – den får sitt regn, varifrån den får sitt vatten, cisternen. Det kommer från taket på ladorna, skjulen, där all smutsen som dammet blåser upp dit, det sköljs raka vägen in i regnet och rätt ner i cisternen, en människo-gjord tank. Den blir nästan som en dypöl. Och det sköljs av taket på ladan, där alla djuren, lukten från stallbackarna osv. och sätter sig. Och luften blåser in dammet och stoftet på ladan, sedan kommer det lokala regnet och regnet sköljer bara av det.

⁷⁰ Och så leds vattnet genom en människo-gjord ränna, genom en människo-gjord tratt till en människo-gjord tank. Och då, då det kommer dit, är det orent, så orent att man måste sätta en silduk på den, annars skulle man inte kunna dricka det. Ser Ni, nu sköljs det från taket, genom en människo-gjord ränna, människo-gjord tratt, in i en människo-gjord tank. Och så har det en människo-gjord sil över överdelen på den, för att se till att en del av insekterna och sådant hålls undan.

⁷¹ Nu, nu lägger vi märke till, att på de här få dagarna, sedan vattnet kommit dit, i det här människo-gjorda samfundet,

eller tanken. Ursäkta mig! Ursäkta mig! All right. Sedan det har — sedan det har blivit avsköljt, alla slags teologier och saker insköljt i det, nu kommer vi att finna, att då det ligger där några dagar, blir det stillastående.

⁷² Och vem som helst vet, att i församlingens historia, då Gud sänder ut någonting, ett budskap, och det blir färskt från Gud, sedan efter den grundarens liv, (eller vad det må vara, kalla honom reformator eller vad Ni vill säga om det), efter hans död, då får de ett system upprättat och de skapar en organisation. Och så snart de gör en organisation av den där, dör den just där. Den uppstår aldrig igen. Den har gjort det genom varenda tid, bakåt, hela vägen tillbaka.

⁷³ För att uppmärksamma den här katolske prästen, som sitter här, då Gud organiserade församlingen... Eller inte organiserade den, Gud organiserade verkligen aldrig någon församling. Han är inte i den sortens affärer. Han är i födelse, inte organisation, så då startade Gud församlingen på Pingstdagen. Och sedan till sist nere i Nicæa, Rom, organiserade de den och det var där den miste sin Kraft.

⁷⁴ Så kommer vi vidare fram till den lutherska reformationen och den var en mäktig sak. Guds Ord blev givet: "Den rättfärdige ska leva av tro." Och då de gjorde det, i stället för att ta emot, allesammans, alla tillsammans och marschera på, gjorde de en luthersk församling och skilde sig från den här gruppen, och då dog den.

⁷⁵ Då lät Gud John Wesley uppstå med helgelsen, budskapet om nådens andra verk, och det var en underbar sak. Men efter Wesley och Asbury organiserade de den, den dog.

⁷⁶ Sedan kom pingstvännerna fram med återupprättelsen av gåvorna. De klarade sig bra, vad hände? Organiserade det och det dog. Precis exakt.

⁷⁷ Mitt i allt det här nu, kallar Gud fortfarande ut en kvarleva ur varenda en av de här generationerna. Visst gör Han det. Och det är vår tur att komma ut, att samlas ihop. Och det är vad jag tänker, Full Gospel Business Men har spelat en stor roll i att bryta ner de här murarna och säga att: "Det är ingen skillnad på oss. Låt oss komma tillsammans och dyrka Gud under en enda princip, inte under en organisation!" Om det var en organisation, skulle jag lämna den här plattformen just nu. Jag har ingenting att göra med den.

⁷⁸ Vad det är, måste det vara en gemenskap och inte någon trosbekännelses gemenskap. Utan gemenskap i Kristus, genom Hans uppståndelses kraft, det är det, som ger Liv. Det åstadkommer födelse.

⁷⁹ Och innan födelsen kan komma, inser vi, att det måste vara död före födelse. Och en födelse är en röra, jag bryr mig

inte om, vilket slags födelse det är. Om det är i en grisstia eller – eller var det än är, är det en röra. Och det är den nya födelsen också, den får en att göra saker, som man i vanliga fall inte skulle tro, att man skulle göra. Men då man är redo att dö ifrån sig själv, då föds man på nytt till en ny skapelse i Kristus Jesus, då öppnar sig saker och man får en ny syn på livet, för man har tagit emot Personen Jesus Kristus och inte någon teori eller någon trosbekännelse.

⁸⁰ Eller, till och med det skrivna Ordet, Det måste levandegöras av Den Helige Ande. Det spelar ingen roll, hur mycket teologi man har, den ligger där död. Jag skulle kunna ha en handfull vete, innan det kommer in i den process, där det kan levandegöras, kommer vetet aldrig att leva. Och man kan ha en doktorsgrad, Fil, Jur, vad man än vill, men innan Den Helige Ande kommer över det där och levandegör det för en, som en personlig upplevelse med Gud, så gör vetet ingen nytta. Ens lärdom är förgäves.

⁸¹ Liksom den här engelsmannen sa här om kvällen här, jag blev så förvånad över det där. All lärdom han hade, liksom Paulus, måste han glömma allt han visste för att finna Kristus, göra saker, som han inte trodde, att han skulle göra.

⁸² Men det är så Gud gör. Han förödmjucar oss i vårt utbildningssystem. Inte så, att jag försöker främja okunnighet, utan jag försöker tala om skillanden för Er. Utbildning kan aldrig ge Liv. Det krävs Guds Ande för att ge Liv och det Livet kan inte komma bara från den intellektuella väckelsen. Det måste komma från Bibeln, Ordväckelse, och det Ordet är detsamma igår, idag och i evighet. Och då Det faller idag och gör levande, får man samma resultat, som man fick i Apg. 2. Exakt. Det har alltid varit och kommer alltid att vara så, för det är Guds Ande, som bestämmer atmosfären.

⁸³ Det krävs atmosfär för att åstadkomma saker. Det är orsaken till, att Ni män alltid blir lärda att: "Ta Era barn med Er hit!" Jaa, det är förvisso riktigt. Jag blev glad att få se min dotter, Rebekah, komma in och sätta sig ner, för bara några minuter sedan. En del av Er såg mig blinka åt en kvinna, det var min dotter, så hon kom in och satte sig ner. Jag vill, att hon ska få Andens dop och det är därför hon är här i mötet. Det är det som är meningen med det. Det krävs atmosfär.

⁸⁴ Liksom gamle doktor Bosworth brukade säga: "Man kan ta ett hönsägg och lägga det under en hundvalp, det kommer att kläcka ut en kyckling." Varför? För att det är ett ägg och har den rätta atmosfären.

⁸⁵ Jag bryr mig inte om, om Du är metodist, baptist, presbyterian, i den rätta atmosfären kommer ett pånyttfött Guds barn att kläckas ut. Det är atmosfären, som gör det, vilken samfundsetikett Du än har.

⁸⁶ Brukade valla boskap. Jag la märke till ranchägaren, då vi tog upp dem i skogen, ut ur — ut från betesmarkerna nere på rangerna och tog dem till skogen. Han stod där och tittade på, då de gick genom grinden vid inhägnaden. Han ägnade aldrig så mycket uppmärksamhet åt märkena, för det var alla slags märken, som gick igenom där. Men det var en sak han verkligen la märke till, blodsmärket. Det måste vara en rasren Hereford, annars kunde den inte gå på den skogen, för det är Hereford Association, som har betesmark i den skogen. Den måste ha ett blodsmärke, för att hålla aveln ren.

⁸⁷ Och jag tror det är så det kommer att vara på Domens Dag. Han kommer inte att fråga mig, om jag var metodist, baptist, pingstvän eller presbyterian, utan Han kommer att titta efter blodsmärket. "Då jag ser Blodet, ska jag gå förbi Er." Det är saken.

⁸⁸ Så vi finner att de här cisternerna, efter att de har varit med ett tag, är de . . . De blir stillastående och de är usla. Och då blir det, också, det blir ett hem för grodor och ödlor och ormar och insekter och bakterier och vad mer, för det är ett stillastående tillstånd, som har påtvingats den. Skulle Du kunna föreställa Dig, då man sköljer av ett ladutak eller ett hus nära ladan eller var som helst smutsen skulle finnas, vilka slags insekter och bakterier och allting, som sköljs in i den här cisternen?

⁸⁹ Det är nu ett fullkomligt exempel på vilket slags människo-gjort system som helst. Han är ett misslyckande ända från början. Det är orsaken till, att han behöver en frälsare. Han skulle inte kunna frälsa sig själv, han kan inte göra någonting åt det. Han är förlorad från början. Han föds till världen syndig, han kommer till världen och talar lögn. Han är en lögnare, ända från början, så hur i hela världen ska han kunna göra någonting åt sig själv? Hur skulle en helig man kunna det?

⁹⁰ Det finns ingen helig man. Det finns ingen helig kyrka. Det är en Helig Ande! Inte en helig kyrka, ett heligt folk, det är en Helig Ande ibland ett folk, det är vad det är. Amen. Inte ett heligt berg, där Petrus och dom stod, berget var inte heligt. Utan det var den helige Guden, på berget, som gjorde det heligt. Inte en helig person, det är Den Helige Ande, som använder den personen, som gör det heligt. Inte personen, utan Den Helige Andes Person! Det är inte människan, för hon är bara en människa: "Född i synd, formad i orättfärdighet, kom till världen och talade lögn."

⁹¹ Vilket människo-gjort system som helst kommer att hålla kvar honom i det där, han kommer att gömma saken för de intellektuella, de intellektuella ögonen, så att de tänker: "Jag tillhör församlingen, mitt namn är i boken. Jag har gjort *det*

här. Min far var detta, osv.” Det där låter all right, vilket det är, ingenting att säga emot det. Men ändå, min vän, sa Jesus: ”Om inte en människa blir född på nytt, kan hon inte ens se,” se där betyder inte att hon ser med sina ögon utan ”förstå Himmelriket.” Inte förrän man föds in!

⁹² Hur skulle den här baptist-evangelisten kunna, hur skulle den där mannen, som stod där och kritiserade och hade roligt åt Det, kunna? Ser Ni, det finns ingenting i honom, som ens skulle kunna ta emot Det, utan Gud måste göra det, ser Ni. Gud gav honom Den Helige Ande. Han bevisade, att det här inte var hyckleri, det här är Ordet. Han hör det bara från en skol-idé och de försöker ta alla Guds välsignelser och placera det i en svunnen tid.

⁹³ En ung baptistpredikant här för inte så länge sedan, han sitter med här i förmiddag, och han kom till mig och han sa: ”Broder Branham, det är en sak Du gör, som är fel.”

Jag sa: ”Hjälp mig!”

⁹⁴ Och han sa: ”Du är, jag tror Du är ärlig och en bra person, men. . .”

Jag sa: ”Tack, sir.”

Han sa: ”Men det är en sak Du gör fel.”

Jag sa: ”Jag hoppas Herren finner bara en sak fel.”

⁹⁵ Och han sa: ”Nå, det finns. . . Det här är det Du gör, som är fel.” Han sa: ”Du försöker presentera en apostolisk verksamhet för världen och”, sa han, ”den apostoliska verksamheten slutade med apostlarna.”

⁹⁶ Jag sa: ”Som baptist till baptist skulle jag vilja fråga Dig en sak.”

Han sa: ”Vad då?”

⁹⁷ Jag sa: ”Tror Du, att Guds Ord är inspirerat, varenda bit av Det?”

Han sa: ”Å, förvisso.”

⁹⁸ Jag sa: ”Då sa Han: ’Lägg inte till ett enda ord eller ta bort ett enda.’ För”, sa jag sedan, ”jag ska visa Dig var den apostoliska Välsignelsen kom över människorna, genom ett Guds löfte, nu får Du visa mig Guds löfte och när det lämnade människorna. Ser Du, om Du inte kan ta fram det i Ordet, så — så glöm det, ser Du”, sa jag, ”för det pågår fortfarande.”

⁹⁹ Han sa ingenting på ett par minuter. Och så sa jag: ”Nåväl, broder, då vill jag fråga Dig det här. Petrus presenterade det apostoliska budskapet på Pingstdagen. Och vi vet alla, att det är sant, för han hade nycklarna till Riket, som Jesus hade gett honom. Och ge nu akt på vad han sa! Han sa: ’Omvänd Er, varenda en av Er, och bli döpta i Jesu Kristi Namn till syndernas förlåtelse, så ska Ni undfå Den Helige Andes gåva.

För löftet är till Er och till Era barn och till dem, som är i fjärran, till och med så många som Herren vår Gud ska kalla.' Så om det finns ett ställe, där Han tog bort det, vad hände då med Petrus' ord på Pingstdagen?" Förstår Ni? Nej, det har aldrig tagit slut!

Kära döende Lamm, Ditt dyra Blod
Ska aldrig mista sin Kraft,
Förrän hela Guds återlösta församling
Är frälst för att aldrig mer synda.

Då i en ädlare, ljuvligare sång,
Ska jag besjunga Din Kraft att frälsa,
Då denna stackars läspande tunga
Ligger tyst i graven.

¹⁰⁰ Gud, hjälp mig att tro på Det Där och hålla fast vid Det, och oss alla, och stå fast vid Det, för Det är Evangeliets Sanning! Ja, sir.

¹⁰¹ En vis man borde aldrig titta på de där sakerna. Och veta, att de inte fungerar. De har aldrig fungerat. En organiserad religion och en organiserad upplevelse kommer aldrig att fungera i Guds Närvaro. Det måste komma, oförfalskat, från Gud. Det har aldrig använts av Gud, aldrig i det förgångna har Gud någonsin använt ett sådant system. Nu får man, å, man får medlemmar och sådant. Men jag menar Guds äkta säd, välsignelsen som den föll på Pingstdagen, den kommer aldrig genom organisation, den kommer genom födelse, att man blir född på nytt.

¹⁰² Vi inbjuds att ta Israel som — som exempel, vilket de har varit. Lägg märke till: "De har övergett Honom, sin föreskrivna källa, och hade huggit ut cisterner åt sig." Skulle Ni kunna föreställa Er en — en — en — en sak, då en människa är vid en artesisk brunn och dricker och sedan vill göra sig en cistern, ser Ni, för att dricka ur den? Nu är detta, vad profeten sa, det är vad Guds Ord sa. Det där är vad Gud sa till profeten. "Ni har övergett mig och — och har lämnat mig, de levande vattens källa och har huggit ut cisterner åt Er, som är spruckna och de läcker ur."

¹⁰³ Se någonting! De ville ha någonting de kunde styra eller för att visa, vad de hade gjort. Det är — det är den organiserade religionens dårskap. Den försöker alltid, de måste ha någonting i den själva. De måste ha alla de här systemen och sällskapen och saker: "Och jag tillhör *det här* nu." I stället för att bara vara ödmjuka Guds barn, vill de ha någonting, så att de ska kunna visa sig själva. I stället för att låta Gud göra det på Sitt sätt, ville de göra det på sitt sätt. Och det är så, systemen har fått till församlingen idag. Inte... Vartenda system, ett vill ha det *så här*, ett vill ha det *så där*. Om man

är metodist, måste man ha det *så här*. En baptist, *så här*. En presbyterian, katolik, vad som helst mer, de har sina system. Ingenting emot det, men det är inte det där jag talar om.

¹⁰⁴ Människan vill göra det på sitt sätt och Gud har Sitt sätt att göra det. Och Han sa: "Ni håller Er till Ert sätt, en trasiga cistern, och vill inte acceptera mitt sätt, Livets sätt."

¹⁰⁵ Och det där är samma sak, som det är idag. Det har bara inte förändrats alls. Tänk, så dåraktigt av en människa, att lämna en artesisk brunn med helt rent vatten, som bubblar upp, och så vill hon gå till en sprucken cistern, som hon tillverkade själv och gräva ut en cistern åt sig med det där skräpet, som finns uppe på ladans tak, som sköljs ned i den, sedan dricka ur den! Det är förvisso något mentalt fel på den personen.

¹⁰⁶ Och då en människa ska hålla sig till ett — en kyrklig föreställning om Skriften, istället för att ta emot Den Helige Ande, som bekräftar Skriften och gör Den levande för en, det är något andligt fel på den personen. Det är exakt riktigt. Visst, Den Helige Ande! Varenda en har en tolkning av sin Bibel, det man tror är rätt. Gud behöver inte Din hjälp. Gud behöver inte Din tolkning.

¹⁰⁷ Gud är Sin egen tolk. Gud utför tolkningen på det sätt Han — på det sätt Han säger, att Han skulle göra det. Herren sa i begynnelsen: "Varde ljus!", och det blev ljus. Det behöver ingen tolkning. Det var, vad Gud gjorde. Han sa "En jungfru ska bli havande", det blev hon. Det behöver ingen tolkning. Han sa, att Han skulle "utgjuta Sin Ande över allt kött", Han gjorde det. Det behöver ingen tolkning. Gud tolkar Sitt eget Ord genom att bekräfta Det och uppenbara Det och bevisa Det.

¹⁰⁸ Det var så, en profet bevisades vara av Gud. Han sa: "Om det finns en ibland Er, som är andlig eller profet, ska jag, Herren, ge mig tillkänna för honom i syner, tala till honom genom drömmar. Och om det han säger kommer att ske, så frukta honom, men om det inte gör det, så gör det inte!"

¹⁰⁹ Det är samma sak, då Gud talar Sitt Ord och mannen säger: "Ordet är *Detta*." och det sker så, då är det Gud, som gör det.

¹¹⁰ Men om han säger: "Det är *så här*, och den tiden är förbi.", å, det tar hela . . . Han räcker den hungrige ett bröd, i sin hand, till barn, och tar bort det från dem, och de svälter. Varför skulle man vilja dricka ur en cistern, då den här artesiska brunnen finns där?

¹¹¹ Vad är nu en Livets källa? Vad är Livets källa, de levande vattnens källa? En artesisk brunn skulle vi vilja likna den vid.

¹¹² Nu vill jag, att Ni ska lägga märke till skillnaden mellan en cistern och en källa av levande vatten, en artesisk brunn och en gammal, sprucken cistern där ute, full av insekter, ödlor, grodor, bakterier, vad mera, ser Ni.

113 Och här är en artesisk brunn. Ge nu akt på det här! Den är självförsörjande. Man behöver inte skaffa några stora system och lägga en massa pengar i det. Man behöver inte införliva en massa medlemmar. Den understöder sina medlemmar genom Livets Ande i dem, som fungerar.

114 Lagg märke till vattnet, som kommer från den, friskt, äkta och rent! Inte en cistern, någonting stillastående, som har blivit infekterat av fyrtio, femtio olika intellekt, som säger: ”*Det här är rätt och det där är rätt och det här begreppet*”, och röstar och ringer på och som de gör och gör sedan ett trossamfund av det. Det är äkta och rent, Guds oförfalskade Ord, som kommer från Guds hand. Det är en verklig artesisk brunn.

115 Lagg märke till, att hemligheten med dess kraft är inuti den själv. Människan kan inte finna den. Något slags tryck under den, som får den att skjuta upp.

116 Jag kommer ihåg då jag brukade vara Indianas statlige viltvårdare. Jag brukade gå förbi en viss källa i Harrison County, ett källsprång. Den bubblade alltid upp. Och precis, å, den såg ut att vara den allra lyckligaste. Ifall snön var på marken, is, var fruset, hur kallt det än var, bubblade den i alla fall, då de gamla människo-gjorda dammarna och tankarna, med grodor och allting, var helt igenfrusna där ute.

117 Och det visar, att vilket samfund som helst, genom en liten brist på Ande eller en liten förändring i atmosfären, kommer att frysa igen. Men Guds artesiska brunn, Han är — Han är densamme igår, idag och i evighet. Den håller allting utbubblat och ursköljt ur den. Och det finns ingenting där inne till att börja med. Den minut det kommer in i den, kommer den att tränga det ur vägen.

118 Den där saken bubblade upp så där och jag sa, satt där nere en dag, jag tänkte: ”Jag tror jag ska prata med den där källan, bara för ett ögonblick.” Jag tog av min hatt och jag sa: ”Vad är Du så lycklig för? Vad bubblar Du så för? Kanske det är för att rådjuren dricker ur dig, då och då.”

Om den hade kunnat tala, skulle den ha sagt: ”Nej.”

Jag sa: ”Kanske det är för att jag dricker ur Dig.”

”Nej, det är inte det.”

119 Jag sa: ”Nå, vad är det, som gör Dig så äkta, så ren? Så vad — vad är det, som bubblar, som får Dig att bubbla, full av fröjd hela tiden och ingenting kan frysa igen dig? Du sprutar upp i luften och där finns ingenting, rent vatten.”

120 Om den hade kunnat tala med mig, vet Ni vad den där källan skulle ha sagt? Den skulle ha sagt: ”Broder Branham, det är inte jag, som bubblar. Det är någonting bakom mig, som bubblar mig.” Och det är så det är. Det där är ett fattigt ord, men Ni vet, vad jag menar.

121 Och det är så det är med en pånyttfödelse-upplevelse. Man kan inte hålla den tillbaka. Det är en — en vattenkälla inuti en, som bubblar upp i Evigt Liv. Ser Ni, det är någonting med den, som man inte har någonting att göra med. De människo-gjorda tankarna kan frysa och de tigger om väckelse och allting, men en människa, som är under den Källan, lever i den Källan, det är dag och natt! Nej, man behöver inte vänta på lokala regn och lokala väckelser. Man är full av Den. ”Det ska ge honom en Livets källa, inuti honom, som bubblar upp.” Det finns någonting i Den, som är färskt varenda dag, äkta och rent. Det är Guds oförfalskade Ord i ens hjärta och mun, som tar vara på Sig självt, talar för Sig självt. Jag bryr mig inte om, om det regnar, om det snöar, vad slags väder det är, man är ändå lycklig, för Den Helige Ande är där inne och bubblar upp. Det är den fördolda Kraften. Lägg märke till det! Å, dess hemlighet är inuti den.

122 Den ger av sig själv, gratis, till vem som helst, som vill dricka och använda sig av dess innehåll. Nu väljer man inte ut, säger: ”Tjaa, nu blir jag bara tvungen att gå till metodistförsamlingen efter väckelse, för jag är metodist. Jag blir tvungen att gå *hit* bort, men (om) jag måste bli pingstvän, för jag är pingstväckelse-vän.” Jag ska säga Er, då man får den där Vattenkällan, som springer upp, den där Fontänen, då man dricker där, är det ingen skillnad, man ger åt vad som helst, som kommer förbi. Man är villig att ge hopp om Liv till en katolik, till en protestant, till en jude, till en ateist, eller vad det än är. Man har verkligen, verkligen Någonting i sig, som gör det.

123 Man lägger märke till en annan sak ifråga om den, man behöver inte pumpa den. Man behöver inte knoga med den och pumpa upp den. Jag har sett så mycket av det där, att det gör mig sjuk, pumpa upp någonting, spela en massa musik och hoppa upp och ner, eller — eller en stor bunt med litteratur ute i staden och stora skyltar: ”Mannen för stunden.”

124 Det finns bara en enda Man för stunden och det är Jesus Kristus, som är den samme igår, idag och i evighet. Det finns bara en enda Budbärare från Gud och det är — det är Jesus Kristus. Ja, sir.

125 Man behöver inte pumpa upp Det Här eller dra ner Det. Eller inte, man behöver inte bli medlem i Det. Man tar bara emot Det, gratis. Amen. ”Jag är det levande Vattnets Källa, Ni lämnade mig, för att gå och göra Er några tankar.” Nu behöver Du inte pumpa Det, pumpa Det, dra Det och bli medlem i Det, gräva Det, ingenting annat. Du behöver bara ta emot av Det, gratis.

126 Du behöver ingen människo-gjord teologi som silduk heller, som ska tala om för Dig, vad som går igenom Den, vad

Den gjorde. Ingen. Något utbildningssystems människo-gjorda teologi, självrättfärdiga religion i *det här*, i *det här* eller något religiöst systems cistern, Du behöver det inte. Det behöver inte finnas där. Om man sätter en trasa på Den Där, skulle Den kasta den rätt upp i luften. Den har ingenting att göra med det. Den är självförsörjande! Den är Guds Kraft, som springer upp i Liv. Varför en människa skulle lämna någonting sådant för att gå in i ett system, är mera än jag skulle kunna säga. Den behöver inga sildukar. Den behöver inte det. Den behöver inte vara, behöver inte lita till lokala regn för sin påfyllning. Den är full hela tiden. Amen.

¹²⁷ En människa, jag hör dem säga: "Jag är så deppad idag." Oj, oj!

¹²⁸ Å, jag är glad att leva i Guds Närvaro, antingen saker går bra eller inte bra. Han är mitt Liv. Amen. Han är vårt Liv. Han är Livet, det överflödande Livet. Ja, sir. Och — och titta, vad Den gör för oss! Dess kraft och renhet är inuti Den själv. Den behöver ingen snapsning från cisternen eller något annat system.

¹²⁹ Någon säger: "Nåväl, vad har Du för medlemskort? Låt oss se, om Du är en god baptist. Jag ska se, om Du har något kort. Eller — eller en god pingstvän, om Du är Oneness, Twoness, Threeness eller — eller vad mer." Ser Ni, Den behöver ingen snapsning. Den är alltid igång. Ja.

¹³⁰ Ni vet, jag brukade ha den här gamla cisternen, jag måste hålla ner vatten där och snapsa och snapsa och snapsa med den här gamla sugpumpen, för att få ut det därifrån, Ni vet, hålla litet mer vatten i den, och hållde bara i en hög insekter och sådant, för att få pumpa ut insekter och sådant. Det är bara ungefär så en del av de här system-väckelserna är.

¹³¹ Men, Gud vare tack: "Det finns en källa fylld med Blod, där syndare kastar sig ner i floden!" Man gör inte församlings-medlemmar, man gör kristna av dem, då de kommer till den där Källan.

¹³² Varför skulle Du lämna de levande vattnens Källa för att dricka ur en sådan där dypöl?

¹³³ Inget uppumpande, Dess kraft är inuti Den själv. Den behöver inte snapsas, nej sir, för (Den själv) Dess eget Liv är i Den själv. Det är på det viset Guds säd är i en människas hjärta. Guds Liv är i individen, inte i församlingen. I Dig, det är i Dig, det är Du, som har Livsfröet i Dig.

¹³⁴ Bara en enda klunk av Det är överbevisande för alla slags präster. Fråga den katolske prästen, fråga baptisten, vad det än är. Bara en enda klunk av det här härliga, friska artesiska vattnet, ska jag säga Dig, det överbevisar om att Det är Sanningen. Din hungriga själ, i alla fall, det är överbevisande

för den törstande, i alla fall. Om du nu inte är törstig. . . Den här lille baptisten, han var inte törstig till att börja med, men då han blev törstig, smakade vattnet väldigt gott. Det är riktigt, men man måste törsta, ”den välsignade törsten”, som Jesus kallade det där. ”Saliga är Ni, då Ni verkligen hungrar och törstar efter rättfärdighet, för Ni ska bli mättade.” Och Jesus sa det där, min vän. Ja, sir, Den är en välsignad Källa för den törstige.

¹³⁵ Varför skulle någon vilja byta ut Den mot en myr? Vad skulle Du tycka om att byta en artesisk brunn mot myrvatten, fullt av insekter och föroreningar av alla slags människo-gjorda teorier, som Gud sa att: ”Lägga till ett enda till Hans Ord eller ta bort ett enda av Hans Ord, hans del skulle tas bort från Livets Bok”?

¹³⁶ Och då Gud lovade, att Han skulle försvara Sitt Ord i varenda generation: ”För löftet är till Er och Era barn och dem som är i fjärran, så många som Herren vår Gud ska kalla”, varför skulle man pumpa på någon system-pump, som har varit förorenad i årtal av något gammalt manna? Kanske mannat var all right, ingenting emot det, på Martin Luthers tid, på *den här* tiden och på *den där* tiden, och de andra reformatörerna, ingenting om det, men det där är manna, som föll för länge sedan.

¹³⁷ Om vi lägger märke till det i Bibeln, måste de samla in det varenda dag. De måste få nytt. Sedan det blivit litet gammalt, ruttnade det. Det kan inte ruttna utan att brytas ner. Det måste ha bakterier i sig, eller någonting, för att få det att ruttna. Vi vet, att det är så.

¹³⁸ Och det har systemen också! Sedan det legat där från den ena stora väckelsen till den andra och det blir förorenat och blir fullt av insekter och som en cistern full av svans-slingrare, som vi brukade kalla det, små insekter, som slingrade där inne.

¹³⁹ Och det är det, som är felet med så många upplevelse idag. De är — de är alldeles fulla av svans-slingrare, som slingrar sig från den ene till den andre och den ene till den andre och berättar sagor, som inte har någon sanning i sig alls. Det är riktigt, slingrar sig ut ur det ena in i det andra. ”Jag var metodist, jag gick in i baptisterna. Jag var katolik, jag gick för att bli *detta*. Jag gick för att bli *det där*.” Det är bara svans-slingrare.

¹⁴⁰ Å, glöm alltsammans! Och kom till Källan, (Amen!), den artesiska Brunnen, Kristi alltid levande Närvaro! Jag tror, att Han är Livets outtömliga Källa. Ju mer man får från Honom, desto friskare blir det och desto kallare blir det och desto bättre blir det och desto ljuvligare smakar det. Jag har tjänat Honom nu i trettio tre år och varenda dag blir ännu ljuvligare

än det var dagen före. Jag har aldrig varit. . . Han sa, att man aldrig skulle törsta, om vi drack av det här Vattnet. Lägg märke till hur härligt Det är! Å!

¹⁴¹ Israel gjorde som många gör idag, de lämnade de levande vattens källa för att gå och gräva sig cisterner.

¹⁴² För att nu tala om nåden bara för ett ögonblick, om Guds nåd. Vi har lagar och förordningar: ”Och om Du inte når upp till den här standarden. . . Jag har en religiös måttstock, om Du inte når ända upp till den, måste Du, kan Du inte komma in.”, osv. Men Gud frälser oss av nåd, inte efter en måttstock. Förstår Ni? Men Gud, på tal om nåden nu, precis hur det här råkade äga rum, då man dricker av Honom. Från den här måttstocken. . .

¹⁴³ Knorr, det knorrande Israel. Se upp, Han sa: ”Och jag ska besöka Er igen.” Lägg märke till det i Skriften! Lägg märke till, att Han kommer att pröva dem, att besöka dem igen! Det knorrande Israel vid Röda Havet inbjöds att följa Honom genom Egyptiernas stillastående vatten, för att vara ett fritt folk. De var slavar. De inbjöds att komma över, för att vara ett fritt folk tillsammans med Honom. Kom ut genom Döda Havet, Döda Havet, Röda Havet, rättare sagt, kom ut genom det, för att gå in i en öken, för att åstadkomma en separation mellan dem och efteraparna, som försökte efterapa det utan omskärelse.

¹⁴⁴ Å, det var det, som orsakade svårigheterna. Varenda en av dem förgicks i ök-. . . rättare sagt rätt — rätt i havet, Farao och hans armé. De hade sett mänskliga varelser gå med hjälp av övernaturlig Kraft, så de kom efter och försökte efterapa detta utan att vara inkluderade i välsignelsen. Och då de gjorde det, förgicks de. Det är köttslig efterlikning.

¹⁴⁵ En människa, som försöker göra det, försöker efterapa någonting, då gör hon en köttslig efterlikning av en verklig kristen.

¹⁴⁶ Min indiske broder där känner till det där. Kom upp till trakten av Bombay, så ska Du få se folket där, hinduerna osv., som ligger på spikar och på. . . Går på glas och och går i elden, för att visa, vad de kan göra och sådant. . . Det där är köttsliga efterlikningar av någon man långt inne i djungeln där, som gör det där som ett offer till sin gud.

¹⁴⁷ Vi finner det där ibland allt religiöst liv, köttsliga efterlikningar, någon som försöker vara lik den andre. Det finns bara ett exempel man ska vara lik, det är lik Jesus Kristus, som var Ordet. Och då sedan Ordet kommer till en, kommer det att vara på samma sätt.

¹⁴⁸ Men Gud ledde dem vidare till löfteslandet ändå. De fann också varenda tank, då de började gå genom öknen på sin resa nu, sedan de hade skilts, fann de att varenda tank var torr för dem.

149 Och Du kommer att finna samma sak, broder, då Du börjar den här resan till Löfteslandet. Du kommer att finna stängda dörrar. Liksom den där lille predikanten sa, en anglikan eller vad han nu var, och innan man visste ordet av uteslöt hans församling honom. Ser Ni, eftersom han fick så många att ta emot Den Helige Ande, det var slutet på det.

150 Och — och Israel fann samma sak, som exempel, på sin resa till löfteslandet. Tankarna var torra allesammans. Ja, deras resa i lydnad för Hans Löftesord, deras resa, i tankarna fann de torka. Nu fann de, att tanken — att man inte kunde lita på tankarna för resan.

151 Och om Du ska resa i lydnad för Guds Ord, och försöker gå in i *det här* och gå in i *det där*, kommer du att finna, att det inte finns en tank i världen, som kommer att stödja Det. Inte alls. Du är en individ. Gud leder Dig precis den väg Han vill leda Dig. Så vi har funnit samma sak idag och alla tankarna är uttorkade.

152 Men löftet är alltid sant för Gud, som kommer att hålla Sitt löfte till Sitt folk. Han lovade att tillhandahålla allt de hade behov av, så Han gjorde det. Mitt ibland de tomma, torra tankarna, tänk bara på det, och det klagande Israel i öknen, på deras resa! Han kallade sin ledartjänare, profeten Moses, åt sidan och öppnade en källa med levande vatten, vid en slagen Klippa, så Hans troende barn inte skulle förgås.

153 I den här tiden talar det om nåd, för mig. Vi är inte behjärtansvärda. Så, som vi har handlat, sättet vi har levat på, är vi inte behjärtansvärda.

154 Men Gud ser i den här tiden, liksom just här i förmiddag, till metodister, baptister, presbyterianer, katoliker och alla, Han har öppnat en Källa. Hebreerbrevet 13 bevisar det här, att Han är densamme igår, idag och i evighet. Så det — det gör det sant, Johannes 3:16: "Ty så älskade Gud världen, att Han utgav Sin enfödde Son, för att vem som helst, som tror på Honom, inte ska förgås utan ha evigt Liv."

155 Och den sattes upp av en sammansatt orsak, för att folket knorrade och syndade och de var ormbitna och de var döende och till förlåtelse för deras synder och helbrägdagörelse för deras sjukdom.

156 Och det är samma Källa, som är öppen för oss idag, för vår frälsning och för vår helbrägdagörelse, fysisk helbrägdagörelse. "För Han är densamme igår, idag och i evighet."

157 Och då Klippan, som blev slagen genom att Guds Löftesord hade påbjudit det, gav Den ifrån sig forsar av äkta, rent vatten, inte — inte stillastående, inte förorenat utan Guds Egen Närvaro. Rent vatten och det räddade alla, som drack. Nu vet vi, att det där är sant, för vi läser det i Gamla Testamentet, som en förebild.

158 Nu behövde man inte dra det, pumpa det, gå in i det, gå in i predikantskolan för att lära sig hur man ska använda det. De kommer att tala om för Dig, hur Du ska använda det där, ser Du: "Å, det är bra, Du, om Du har fått Den Helige Ande, vi tror på det, men så Du – Du ska göra det på *det här* sättet."

159 Men, ser Du, det finns ingen behärskning av det. Du använder inte Den Helige Ande, Den Helige Ande använder Dig, ser Du. Ser Du, Du ska inte, Du ska inte använda Den Helige Ande, Den Helige Ande har Dig. En gåva är inte någonting man tar, liksom en kniv, och vässar en penna med den. Det är att överlåta sig till Gud och få sig själv ur vägen, så Den Helige Ande kan använda en.

160 Lägg märke till, att de aldrig behövde pumpa eller dra upp det och de behövde aldrig fråga: "Hur ska vi nu använda det här vattnet?" För de visste, hur de skulle använda det. De var törstiga. De visste, vad de skulle göra med det.

161 Och så är en man eller kvinna, vad, oavsett vilken trosbekännelse eller vilket samfund han än tillhör. Om han törstar efter Gud, behöver han inte springa tillbaka till predikantskolan, som den här anglikanske brodern gjorde, rättare sagt den brittiske brodern igår kväll, måste gå tillbaka och rådgöra med den anglikanska kyrkan om hur han skulle få använda den här härliga gåvan han har, att tala i tungor, och hur han måste göra *det här*. De skulle sparka ut honom till att börja med. Förstår Ni? Han var törstig, så Gud bara fyllde honom. Det är allt det är med det. Det är att törsta, och då fyller Han bara.

162 Man behöver inte ha någon övervakning, någon som säger till en, vad man ska göra med den. Gud leder varje individ på det – det sätt Han vill, att man ska göra. Du är ett – en egen individ. Du är en del av Gud. Ingen kan ta Din plats. Och det finns inget sätt att behöva gå till någon och säga, att nu måste jag "göra *så här* med den" eller att jag måste "göra *så där* med den". Nej, sir. Gud använder den på det sätt, som – som Han vill. Då man är törstig, vet man tillräckligt för att dricka.

163 Och om Du törstar i förmiddag, så drick ur Den, det är allt Du behöver göra. Gud hade försett dem med en utväg för deras törst, så att de törstiga barnen kunde ta del av Honom själv. Och Gud har försett oss med en utväg för varenda man och kvinna i förmiddag, som hungrar och törstar. Kanske det finns folk här, som aldrig har blivit frälsta. Det är folk, som sitter här, som är på pippen att bli frälsta.

164 Det finns folk här, som sitter här som församlingsmedlemmar, Ni vill göra rätt, men Ni dricker ur en tank. De kommer aldrig att tala om de här Sanningarna för Er.

165 Det enda, som ska till, är att ta Guds löfte och komma till den där Källan, så kommer Han att släcka törsten. ”Den, som dricker ur den här Källan, ska aldrig mer törsta.”

166 Lägg nu märke till hur — hur Han frigjorde Sina — de Sina, som tog emot det här vattnet av nåd och inte genom ett system eller en utbildningscistern! Han stadfäster Sitt Ord, är en Livgivande tillflykt. Hur många här inne vet, att Ni undfick Liv, då Ni tog emot det där Ordet och Hans vatten, bara så Ni vet, att Ni fick Liv? [Församlingen säger: ”Amen.” — Utg.]

167 Låt oss ta, tja, till exempel, bara ett exempel till, eller två, och sedan ska jag sluta om bara ett ögonblick. Jag — jag måste ha den där knappen någonstans. Men lägg märke till, att jag bara fortsätter att tala men jag menar inte att göra det. Titta, låt oss ta bara ett par personer som exempel!

168 Låt oss ta kvinnan vid Jakobs cistern, en grävd brunn! Där satt hon där. Det var allt kvinnan visste om, det var den här cisternen, dit hon kom för att hämta vatten. Och mitt emot brunnen fann hon, i det lilla panoramat där, en man som satt där, en jude. Och hon var från Samarien, det var staden Sykar. Och vi finner, att den här mannen, den här juden, talade ett ovanligt Ord till den här kvinnan, han sa: ”Ge mig att dricka!”

169 Hon sa nu: ”Vi har segregering. Det är inte — inte rätt av Dig att be mig om något sådant, eftersom Du är jude och jag samarit.”

170 Han sa: ”Men om Du visste, vem Du talar med, skulle Du be mig om något att dricka och jag skulle ge Dig vatten, som Du inte behöver komma till den här cisternen för att dricka det, det skulle bli en vattenkälla, som skulle bubbla upp i Dig.” Lägg märke till när hon fann, att det här bevisades vara Sanningen!

171 För det första, nu, kunde vilken man som helst ha sagt det där. Men hon sa: ”Ni säger att man ska tillbe i Jerusalem och vi tillber på det här berget.”

172 Han sa: ”Frälsningen kommer från judarna. Vi vet, vad vi tror på. Men”, sa Han, ”låt mig tala om en sak för Dig,” med sådana här ord, ”varken på det här berget eller i Jerusalem. Den tiden kommer, då människorna ska tillbe Gud i Ande och Sanning, för Fadern söker sådana.” Han sa: ”Gå och hämta Din man och kom hit!” Titta, här bevisade det sig. Här visar det sig, vilken Källa hon var vid. Han sa: ”Gå och hämta Din man och kom hit!”

Hon sa: ”Jag har ingen man.”

173 Han sa: ”Du har sagt sanningen.” Ser Ni, det såg ut som det var en ren motsägelse mot det Han hade bett henne och sagt: ”Gå och hämta Din man!”

Hon sa: ”Jag har ingen man.”

174 Han sa: "Du har sagt sanningen." Han sa: "För Du har haft fem och den, Du lever tillsammans med nu, är inte Din."

175 Se på den där kvinnan, hur annorlunda än den tidens präster! Den tidens präster såg samma sak ske och sa: "Det där är en ond ande, telepati, eller — eller Beelsebub." Ser Ni, de kunde inte se, att Ordet lovade det där.

176 Men den där lilla kvinnan var kunnigare i Skriften än någon av prästerna. Hon sa: "Herre, jag ser, att Du är en profet. Vi har inte haft någon på fyrahundra år, efter Malaki. Men," sa hon, "vi har väntat på en och vi vet, att det ska komma En, Messias. Och då Han kommer, kommer det här att vara, vad Han ska göra."

Jesus sa: "Jag är Han." Amen.

177 La Ni märke till, att hon lämnade sin kruka vid Jakobs cistern, sprang ner i staden, full av en artesisk brunn! Hon hade sett det fullkomligt stadfast och Han var denna Livets Källa. Låt mig få presentera henne för Er! Hon lämnade det där, då Han bevisades vara Livets Ord. Hon lämnade det och hade upptäckt, att samma Klippa, som blev slagen i öknen, hade bevisats vara närvarande då.

178 Låt mig säga, att samme Gud, som fanns i svunna tider, som vi talar så mycket om, Han är närvarande här nu, inte genom någon teologisk förståelse utan genom en personlig kunskap om Hans stadfästelse, som Han skulle utgjuta i denna yttersta tid, Den Helige Ande över Hans församling. Han är inte en "Jag var". Han är fortfarande denne "JAG ÄR", presens, alltid.

179 Då förlorade cisternen sin smak. Och det gör varenda människa, som någonsin faller in i Guds Kraft genom Den Helige Andes dop, samfundssystemen förlorar sin smak. Man vill inte ha mer av de där stillastående grodorna och ödlorna och insekterna osv. Man dricker ur en Källa, som är frisk och ren, Guds Ord, färskt varenda stund i ens själ. Samma sak nu, då Ordet har bevisats vara Sanningen, smaka och se efter, om det inte är rätt!

180 Fastän cisternen hade tjänat som källa, gjort god tjänst i sin tid, men, ser Ni, Livets Källa var där, inte längre Jakobs brunn, för andligt drickande. Som de tänkte, om de drack ur den där brunnen, det borde vara all right, men nu satt Livets Källa själv där.

181 Nu behöver vi inte system och organisationer, som vi hade. Vi är vid ändens tid. Och Gud lovade, i denna ändens tid, de saker Han skulle göra. Och vi ser det uppfyllt, ordagrant. Vi hör de militärt mäktiga männen ställa sig upp och darrande säger de: "Någoting håller på att ske." Vi känner, att Den

Helige Ande varnar oss, att någonting håller på att ske. Vi ser allting iordningställt. Så lämna det där systemet och kom till Källan! Ja, sir.

¹⁸² Tjänade sitt ändamål, men nu var hon ansikte mot ansikte med Källan själv.

¹⁸³ I Johannes 7:37-38 sa Jesus på lövhyddohögtidens sista dag (vad sa Han?): "Om någon törstar, låt honom komma till mig och dricka!" Mitt i en skara teologer! "Om någon törstar, låt honom komma till mig och dricka! För Skriften har sagt, att ur hans innersta varelse ska floder av levande Vatten strömma."

¹⁸⁴ Där är den levande Källan. Det är Källan, som folk har lämnat idag. För trosbekännelsens skull har de lämnat det levande Vattnets Källa. Låt mig presentera Er för Honom! Han, för mig. . . Och jag ska sluta.

¹⁸⁵ För mig är Han den källan, som räddade Hagars liv, och barnet, då de höll på att dö i öknen.

¹⁸⁶ Jag tror Han är den där Klippan i Jesaja 32, Han är den där Klippan i ett uttröttat land. Han är vindskyddet i stormens tid.

¹⁸⁷ Sakarja 13, Han är Källan, som är öppen i Davids Hus, för synden. Jag tror, att Han är det. Gör inte Ni? [Församlingen säger: "Amen." — Utg.]

¹⁸⁸ I Psaltaren 36:9 är Han Davids Livskälla. Han är Davids stilla Vatten och de gröna betesmarkerna. Han är Vattnet vid bäckens rand för David.

¹⁸⁹ I 1 Mos. 17 är Han bröstet Abraham diar, El Shaddai. Men då hans liv hade gått ifrån honom. . . han ändå. . . Gud sa.

¹⁹⁰ "En hundra år gammal man, hur ska det här gå till? Jag är gammal, min hustru är gammal, hur ska det här gå till?"

¹⁹¹ Han sa: "Jag är El Shaddai." Nu är *El* "den" och — och *Shaddai* är "bröst" och Shaddai är i plural, vilket betyder "Jag är den Gud, som har bröst."

¹⁹² Liksom en baby, som är orolig och den är sjuk och dess styrka har gått ifrån den, lutar sig mot moderns bröst och diar tillbaka sin styrka. Visst. Inte bara. . . Då den diar, är den inte orolig längre. Vid moderns bröst är den nöjd, medan den får sin styrka.

¹⁹³ Och vilken människa som helst, som vill ta emot Guds löfte i sitt hjärta, att: "Löftet är till Er och Era barn, dem som är i fjärran, så många, som Herren, vår Gud, ska kalla." och luta sig rätt emot detta och dia tillbaka sin styrka. Oroliga barn, tro det! Det är till för de troende.

¹⁹⁴ Till den troende poeten, jag kan tänka på många sånger, som poeterna funnit åt oss. Det var en av dem, som sa en gång, Han. . .

Det finns en Källa fylld med Blod
 Erhållet från Emmanuels ådror,
 Då syndare kastar sig ner i floden,
 Mister de alla sina skuldfläckar.

Den döende rövaren gladde sig att se
 Den Källan på sin tid.
 Där får jag, fast usel som han,
 Tvätta bort alla mina synder.

Och alltid sedan genom tron jag såg den ström
 Dina rinnande sår tillhandahåller,
 Återlösande kärlek har varit mitt tema,
 Och ska så vara tills jag dör.

¹⁹⁵ För mig är Han Avskiljandeordets Vatten, som avskiljer en från allt, som är tvärtemot Hans Ord. Det är den Källa jag tror, att Han är. Ja, sir. Det där, Det är de Vatten, som avskiljde mig från människo-gjorda cisterner, till det levande Vattnets Källa. Å, min vän, jag kan bara . . . Man kan bara gå vidare och vidare med de saker, som — som Han är för oss! Han är Alfa, Omega. Han är Begynnelsen, Han är Änden. Han är den, som var, som är och ska komma. Han är Davids Rot och Stam. Han är Morgonstjärnan. Han är mitt Allt i alla.

¹⁹⁶ Och broder, syster, om Du inte har haft en — ett . . . Bara har druckit ur den här lilla människo-gjorda tanken hela Ditt liv, varför inte i förmiddag lämna den där tanken och komma till den här Källan?

¹⁹⁷ Låt oss böja våra huvuden bara ett ögonblick! Med våra huvuden böjda . . . [En syster börjar sjunga på ett annat tungomål. Blankt ställe på bandet. Någon ger en uttydning. — Utg.] . . . enligt min mening, inbjudan till altaret. Hur många nu?

¹⁹⁸ Jag — jag var alldeles nervös, jag — jag höll kvar Er alltför länge, det fick mig att hugga mitt budskap i bitar. Men jag tror Den Helige Ande vill, att Ni ska få tag i vad jag menar. Titta, det finns ingenting viktigare i den här tiden, än att få det rätt ställt med Gud, ser Ni, våra middagar, vad det än är, vad som helst. Herren är här. Nu har jag bara hört det där ungefär en gång i mitt liv, sedan den här gången.

¹⁹⁹ Hur . . . Allesammans här, inte "hur många". Allesammans här, som vill dricka ur Den Där, stå bara upp bara en minut, bara för att be! Gud välsigne Dig! Herren välsigne Dig!

²⁰⁰ Hur många här inne, som står här nu, skulle nu säga, genom en upplyft hand *så här*: "Gud, förflytta mig, fyll mig bara, låt mig dricka ur den här Källan! Och jag har inte gjort precis det, som är rätt, men jag — jag vill, att Du ska förlåta mig för det. Jag vill, att Du ska tvätta bort mina synder. Och låt — låt — låt mig från den här dagen, bara . . ."! Titta bara! Oj!

Det finns en Källa fylld med Blod
Erhållet från Emmanuels ådror,
Och syndare, som kastar sig ner i floden,
Mister alla sina skuldfläckar.
Mister alla sina skuldfläckar.
Mister alla sina skuldfläckar.
Och syndare, som kastar sig ner i floden,
Mister alla sina skuldfläckar.

²⁰¹ Nu att Du, som är en troende kristen, Du har tagit emot Kristus som Din personlige Frälsare, men Du har ännu inte . . . Om Du nu inte har gjort det, är det där Källan. Den enda jag vet om är den där Källan från Emmanuels ådror. Och om nu många av Er här . . .

²⁰² Det är precis liksom jag talade här om kvällen om den här lille örnen, som gick på stallbacken tillsammans med kycklingarna. Och han kände aldrig till någonting annat än kycklingarna, men han visste, att det var någonting med honom, som var annorlunda än med kycklingarna. Och så kom hans mor på jakt efter honom och hon ropade uppifrån. Det var en örns lockrop. Ser Ni, han måste vara örn till att börja med, annars skulle han aldrig ha känt igen det ropet. Ser Ni, han . . .

²⁰³ Det måste finnas någonting där, befruktat, annars kan det aldrig skapa Liv. Och om Säden, Guds Ord, är i Dig, är Den Helige Ande här nu för att befrukta denna och göra Den till en realitet för Dig.

²⁰⁴ Hur många här inne har inte fått Den Helige Andes dop, skulle Ni vilja räcka upp Era händer! Runt hela, överallt, bara riktigt ärligt, om Du inte har fått Den Helige Ande och Du skulle vilja, räck upp Din hand! Var Du än är, håll bara Din hand uppe, bara ett ögonblick!

²⁰⁵ Nu vill jag att Ni, som står runt omkring och ser på dem, jag vill att någon ska lägga sina händer på dem.

²⁰⁶ Jag tror, att Den Helige Ande just nu kommer att fylla varenda en av Er, som vill det. Tänk nu inte på maten där ute i cafeterian! Låt oss tänka på den här Maten här! Den här är den Enda. Den här är Liv. Ser Ni, det här är Liv.

²⁰⁷ Vänd Er nu helt om, varenda en av Er, och lägg händerna på varandra! "Och de lade sina händer på dem!" Nu vill jag, att Du ska be för den person Du har Din hand . . .

²⁰⁸ Tänk nu inte på att gå ut! Tänk inte på någonting annat! Tänk bara, just nu är Den Helige Ande här för att fylla varenda individ. Öppna Ditt hjärta, töm ut allt cisternvattnet och säg: "Å, Livets Källa, kom in i mig! Fyll mig, å Herre Gud, med Din godhet och barmhärtighet!"

209 Herre Jesus, denna outtömliga Källa! Jag ber, Gud, att Du ska fylla varenda en av dem. Må Den Helige Ande falla här! Jag ber, Gud, att vi skulle glömma allt om vad som helst annat, så att Den Helige Ande faller mitt ibland oss just nu och ger oss detta Livets Vatten, gratis, överallt ifrån. Bevilja det, å, Gud! Medan bönen och sången fortsätter, blandas samman, Herre, då vi vet, att det är Din Närvaro, Din Gudomliga Närvaro, vill vi komma till Källan. Vi vill ha det verkliga, äkta dopet i Den Helige Ande. Herre, de här människorna ber om Det. Jag ber, att just i detta ögonblick nu, att de ska bli fyllda med denna Guds godhet. Bevilja det, å Gud! Hör Dina barns bön! Må Du komma över deras varelse, må Guds Kraft och Den Helige Ande svepa över dem! Bevilja det, Gud!

210 Å, så vi tackar Dig för förfriskningen, för Himmelens mäktige Guds Närvaro, som står mitt ibland oss. Just vid denna middagstimme, Herre, mata oss! Herre, vi vill ha Mat från Ditt bord. Mata oss, Herre, just nu! Mata oss med Den Helige Ande i våra liv! Våra hungriga, uttorkade själar är törstiga. Som Du sa i översättningen av sången: "Den skulle hälla ut vatten på förtorkad mark." Låt det ske, Gud! Låt Dina Ord uppenbaras i Dina barns hjärtan: "Vatten över torr, förtorkad mark."! Evige Gud, hör Dina tjänares bön och ge oss denna välsignelse! Amen.

Å, så jag älskar Je- . . .

211 Fortsätt bara att prisa Honom nu! Ta reda på, om Den Helige Ande är här! Om Du inte tar emot Den, är det Ditt fel.

Så jag älskar Jesus,

"Älskar Du mig mer än dessa?"

. . . älskar Jesus,

För att Han först älskade mig.

Å, så jag älskar . . . (Pris ske Gud!)

Å, så jag älskar . . . (Tänk, om Han kom just . . . ? . . . -blick!)

Å, så jag älskar Jesus,

För att Han först älskade mig.

Jag ska aldrig överge Honom,

Jag ska aldrig överge Honom,

Jag ska aldrig överge Honom,

För att Han först älskade mig.

Underbar, underbar Jesus är för mig,

Rådgivaren, Fridsfursten, Mäktig Gud är Han.

Å, frälsar mig, bevarar mig från all synd och skam,

Underbar är min Återlösare, pris ske Hans . . .

212 Låt oss sjunga den för Honom nu!

Underbar, underbar Jesus är för mig,
 Rådgivaren, Fridsfursten, Mäktig Gud är Han.
 Å, frälsar mig, bevarar mig från all synd och
 skam,
 Underbar är min Återlösare, pris ske Hans
 Namn!

²¹³ Alla, som känner det så, säg "Amen." [Församlingen säger:
 "Amen." — Utg.] Å, halleluja! Jag ser några människor komma
 igenom nu, med Den Helige Ande.

Jag var en gång förlorad, nu är jag funnen, fri
 från fördömelse,
 Jesus ger frihet och en full frälsning.
 Frälsar mig, bevarar mig från all synd och
 skam,
 Underbar är min Återlösare, pris ske . . .

Låt oss räcka upp våra händer nu och verkligen pri- . . .

Å, underbar, underbar Jesus är för mig,
 En rådgivare, Fridsfursten, Mäktig Gud är
 Han.
 Å, frälsar mig, bevarar mig från all synd och
 skam,
 Underbar är min Återlösare, pris ske Hans
 Namn!

²¹⁴ Älskar Ni Honom? [Församlingen säger: "Amen!" — Utg.]
 Å, underbart! Prisd vare den där Källan fylld med Blod, där
 syndare förlorar all människofruktan, all fördömelse, bara fria
 i Honom. Halleluja! Oj, oj, det är verkligen underbart!

²¹⁵ Medan vi nu sjunger den där igen, låt oss låta alla
 metodisterna, baptisterna, katolikerna, presbyterianerna,
 vad det än är, medan vi sjunger den här: "Underbar Jesus
 är för mig", låt oss bara vända oss om och skaka hand med
 varandra, bara ha en god gammal hopblandning! Ni vet, jag,
 det är vad jag tycker om. Kom igen, låt oss sjunga den nu,
 medan vi gör det!

Å, underbar, underbar Jesus är för mig,

²¹⁶ [Broder Demos Shakarian talar med broder Branham:
 "Broder Branham, jag fick just höra om president Johnson,
 fördes i all hast till sjukhus med hjärtattack, och vi kanske
 skulle be för honom och för vår nation." Bröderna diskuterar
 det. Någon säger: "Låt oss vänta en minut!" — Utg.]

Underbar, underbar Jesus är, (det är riktigt)
 Å, Rådgivare, Fridsfurste,

²¹⁷ [Broder Shakarian talar med broder Branham igen:
 "Ursäkta mig, ursäkta mig igen, vill Du stiga ner bara en

minut!” Broder Earl Prickett leder församlingen i sången *Underbar*. Blankt ställe på bandet. Församlingen sjunger *Det finns en Livets Flod*. Ännu ett tomt ställe på bandet. – Utg.]

Bibeln säger: ”Be för dem, som har myndighet!”

²¹⁸ Vår Himmelske Fader, vi står i desperat nöd för vår nations ledare, vår president. Han kanske aldrig får veta det här, Herre, men Du vet det. Jag ber för broder Johnson, eftersom han bekänner sig vara en, som tror på Dig. Och, Fader, en hjärtattack har drabbat honom, förstår vi. Jag ber, Gud, spara hans liv! Vi är i en – en nationell kris just nu, i alla fall. Och låt Din Ande komma över honom, Herre! Och just nu, på sjukhuset eller var han än må vara, och låt Din ande komma ner till detta Walter Reed Hospital och röra vid hans kropp och spara hans liv! Herre, mannen är under press, större press än vi förstår. Så vi ber, Gud, som troende och som en del av den här nationen, vi ber för vår ledare, att Du ska bevilja honom en förlängning av livet i denna härliga stund, i Jesu Kristi Namn. Amen.

TRASIGA CISTERNER SWD65-0123

(Broken Cisterns)

Detta Budskap av Broder William Marrion Branham, ursprungligen framburet på engelska lördag förmiddag den 23 januari 1965 för Full Gospel Business Men's Fellowship International frukost på Ramada Inn i Phoenix, Arizona, U.S.A., har tagits från en inspelning på magnetband och tryckts oavkortat på engelska. Denna svenska översättning trycktes och distribuerades av Voice Of God Recordings.

SWEDISH

©2013 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS

PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org

Copyright

Alla rättigheter förbehållna. Denna bok får skrivas ut på en hem-skrivare för personligt bruk eller för att delas ut gratis, som ett redskap för att sprida Jesu Kristi Evangelium. Denna bok får inte säljas, reproduceras i stor mängd, laddas upp till en webb-sida, lagras i datasystem, översättas till andra språk eller användas för att be om pengar utan uttrycklig skriftlig tillåtelse från Voice Of God Recordings®.

För ytterligare information, v. g. kontakta:

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org